

SECCIÓ FILOLÒGICA

JORDI CARBONELL I DE BALLESTER

Neix a Barcelona el 23 d'abril de 1924. Es llicencia en Filologia Romànica a Barcelona l'any 1946. És lector de català a la Universitat de Liverpool des del 1950 al 1952 i secretari redactor a la Secretaria general de l'Institut d'Estudis Catalans des del 1946 al 1956 (llevat del bienni 1950-1952). És membre fundador de la Societat Catalana d'Estudis Històrics, membre de la International Federation for Theatre Research, de la Societé de Linguistique Romane, de l'Associazione Italiana di Studi Catalani i de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes. Des del 1965 al 1971 fou director de la «Gran Enciclopèdia Catalana». Des de l'octubre de 1969 fins el 1972 va exercir de professor de llengua catalana a la Universitat Autònoma de Barcelona i des de 1976 és catedràtic de llengua i literatura catalanes a la Universitat de Càller (Sardenya).

Ha col·laborat amb continuïtat amb la Universitat Catalana d'Estiu de la qual fou nomenat vice-president el 1990.

Ha dirigit la seva tasca científica en tres direccions: l'estudi de la lingüística, la història literària i la crítica, sobretot teatral.

Ha estudiat Joan Roís de Corella, del qual edità l'*Obra profana* el 1973, la *Cultura catalana del segle XIX al Rosselló i a Menorca* i la *Cultura catalana a Sardenya*.

Entre les seves obres cal esmentar *El teatre del període neoclàssic a Menorca* (1972), *La literatura catalana durant el període de transició del segle XVIII al segle XIX* (1977) i *Els catalans a Sardenya* (1984).

Des del 1989 és secretari de la Secció Filològica i director de l'Oficina d'Onomàstica des del 1991.

Juntament amb Hortència Curell obtingué el premi Francesc Cambó de l'IEC (1950). El 1984 li fou concedida la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya i el 1989, l'Estelada d'Or de l'Associació Catalunya 2084.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 19 de maig de 1972 i ha passat a emèrit el 23 d'abril de 1994.

JORDI SANSANEDAS I VIVES

Neix a Barcelona el 2 de setembre de 1924. Es llicencia en lletres a Tolosa de Llenguadoc. És lector a la Universitat de Glasgow durant els cursos 1948 a 1950 i exerceix de professor de llengua i de literatura francesa a l'Institut Francès, al Liceu Francès i a Aula. És redactor en cap de la revista *Serra d'Or* des de 1963 a 1989 i des de l'any 1983 presideix el Centre Català del Pen Club. És membre fundador i un dels directores de l'Agrupació Dramàtica de Barcelona i l'any 1988 és nomenat degà de la Institució de les Lletres Catalanes.

Ha traduït Vercors i Saleuger i és autor de versions franceses de poemes de Salvador Espriu i de Miquel Martí i Pol.

Entre la seva obra literària convé esmentar el seu primer llibre de poemes: *A trenc de sorra* (1948), *Mites* (1954), *Contra la nit d'Oboixangó* (1952), *El Martell* (1956), *La Rambla de les Flors* (1954), *Plou i fa sol* (1959), *Postals d'Itàlia* (1969), *Montserrat, pedra i homes* (1967), *El balcó* (1968), *L'Eduard el mariner i el país de sota l'aigua* (1976), *La noia de la sorra* (1981), *Un diumenge a Clarena i altres narracions* (1981), *Fins a un cert punt: poesia* (1945-1989), *Un bigoti i en Joan* (1989).

Ha rebut nombrosos premis literaris i distincions: Premi Galeries Laietanes, Premi Víctor Català (1953), Premi Ossa Menor (1954), Premi Joan Santamaria (1956), Premi Josep Yxart (1957-1958), Premi